

บทที่ 2

การรบด้วยวิธีตั้งรับ

ตอนที่ 1

คำจำกัดความและความมุ่งหมาย

1. คำจำกัดความ การรบด้วยวิธีรับ คือ การใช้วิธีการทั้งมวลที่มีอยู่ เพื่อป้องกัน ด้านทาน หรือทำลายการเข้าตีของข้าศึก โดยการยึดรักษาภูมิประเทศไว้

2. ความมุ่งหมาย ความมุ่งหมายของการปฏิบัติการตั้งรับ คือ

- 2.1 รอคอยโอกาสที่จะทำการเป็นฝ่ายรุก
- 2.2 ออมนำกำลังจากพื้นที่หนึ่งเพื่อให้ทำการรบแตกหักในพื้นที่อื่น
- 2.3 ทำลายหรือล่อกำลังข้าศึกให้เข้ามาในพื้นที่ที่เราต้องการ
- 2.4 ลดขีดความสามารถในการปฏิบัติการรุกของข้าศึก
- 2.5 ขัดขวางข้าศึกที่จะเข้าไปสู่พื้นที่สำคัญ

3. ชั้นของการด้านทาน ชั้นของการด้านทานของกำลังที่ทำการตั้งรับเพื่อเตรียมการป้องกันฝ่ายเข้าตี อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ชั้น คือ การตั้งรับ การหน่วงเวลา และฉากกำบัง ชั้นของการด้านทานเป็นหลักการดำเนินกลยุทธ์เป็นวิธีการและเทคนิคที่สำคัญในการปฏิบัติการด้วยวิธีรับ

3.1 การตั้งรับ (DEFEND) หมายถึง การใช้วิธีการทั้งมวลเพื่อป้องกันการเข้าตีหรือด้านทาน ผลักดัน และทำลายกำลังของฝ่ายเข้าตี ทำการต่อสู้ขั้นแตกหักกับข้าศึกด้วยการรบประชิด

3.2 การรบหน่วงเวลา (DELAY) หมายถึง ใช้วิธีการทั้งมวลที่มีอยู่เพื่อป้องกันการเข้าตี หรือด้านทานและทำลายกำลังของฝ่ายเข้าตี โดยไม่ทำการสู้รบขั้นแตกหักกับข้าศึก และไม่ใช้กำลังส่วนใหญ่ทำการรบประชิดกับข้าศึก

3.3 ฉากกำบัง (SCREEN) หมายถึง การใช้วิธีการทั้งมวลที่มีอยู่เพื่อทำลายข้าศึกส่วนน้อย การใช้หน่วยเป็นฉากกำบังนี้ กระทำโดยการใช้อำนาจส่วนน้อยปฏิบัติการเป็นส่วนระวังป้องกัน

ตอนที่ 2

ข้อพิจารณาตั้งรับทางยุทธวิธี

1. การใช้ภูมิประเทศให้เหมาะสม (USE TERRAIN PROPERTY) การนำเอาความรู้เกี่ยวกับการพิจารณาลักษณะภูมิประเทศทางทหาร (การตรวจการณ์และการยิง การซ่อนเร้นและการกำบัง เครื่องกีดขวาง ภูมิประเทศสำคัญ และแนวทางเคลื่อนที่) และผลกระทบกระเทือนของสภาพลมฟ้าอากาศมาใช้เพื่อให้ภูมิประเทศบังเกิดผลดีที่สุดในการเตรียมการเพื่อปฏิบัติการตั้งรับ

2. การจัดเตรียมการระวังป้องกัน (PROVIDE FOR SECURITY) การหลีกเลี่ยงจากการจู่โจม เป็นสิ่งจำเป็นในการตั้งรับ การกำหนดให้มีมาตรการในการระวังป้องกันจะช่วยให้ผู้บังคับหน่วยทุกระดับได้มีระบบการแจ้งเตือนล่วงหน้า และได้รับทราบข่าวสารการเคลื่อนไหวของข้าศึกพร้อมทั้งนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึกใช้ประโยชน์การวางแผนการตั้งรับมาตรการนี้รวมถึงที่ตั้งของส่วนระวังป้องกัน

ซึ่งอยู่ในทิศทางเคลื่อนที่ของข้าศึก ทางข้าง และภายในพื้นที่ที่ฝ่ายตั้งรับยึดอยู่ หน่วยต่าง ๆ ต้องจัดเตรียมส่วนระวังป้องกันเฉพาะบริเวณของตนเองขึ้นที่ที่ตั้งของกำลังที่เป็นส่วนระวังป้องกันจะเกิดผลต่อการระวังป้องกันก็เมื่อสามารถขัดขวางการหาข่าวสารของข้าศึกที่จะกระทำต่อฝ่ายตั้งรับได้ และฝ่ายตั้งรับใช้ประโยชน์จากข่าวสารของข้าศึกที่ได้รับ รวมถึงการใช้มาตรการในการต่อต้านข่าวกรอง การพราง และการควบคุมการยิงด้วย

3. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (INSURE MUTUAL SUPPORT) ที่ตั้งของหน่วยต่าง ๆ และการยิงต้องวางแผนให้สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้ทั้งทางข้างและทางลึกเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามภารกิจที่ได้รับมอบ ความสำเร็จในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันนั้นต้องจัดให้มีทั้งหน่วยที่เคลื่อนย้ายและหน่วยซึ่งอยู่ในที่มั่น ช่องว่างระหว่างหน่วยที่เกิดขึ้นมักมีปัญหาในการที่จะต้องจัดให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสำเร็จในการควบคุมช่องว่างระหว่างหน่วยจะเกิดขึ้นได้ต้องให้การเฝ้าตรวจ เครื่องกีดขวาง การเตรียมการยิง การลาดตระเวน และการใช้หน่วยทหารเข้ายึดครองช่องว่าง หากจะถูกข้าศึกคุกคามโดยตรงช่องว่างระหว่างหน่วยที่กล่าวนี้ปกติจะมีขึ้นตั้งแต่หน่วยระดับของกองพันขึ้นไป

4. การจัดกำลังตั้งรับรอบตัว (ORGANIZE FOR ALL ROUND DEFENSE) โดยธรรมชาติในการตั้งการตั้งการรับนั้นเราจัดวางกำลัง เพื่อ หยุด ผลักดัน ขับไล่ หรือทำลายการเข้าตีของข้าศึกมาจากทิศทางตรงหน้าเป็นหลัก ฝ่ายตั้งรับต้องสามารถป้องกันการเข้าตีได้จากทางข้าง ทางหลัง หรือภายในที่มั่นตั้งรับซึ่งอาจถูกข้าศึกแทรกซึม ควรใช้กำลังยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศ หรือกองโจรได้ หากลักษณะภูมิประเทศเกื้อกูล และขีดความสามารถของฝ่ายตั้งรับอำนวยให้แล้ว การตั้งรับรอบตัวจะประหยัดกำลังลงได้โดยการใช้ส่วนระวังป้องกันและกองหนุนเข้ารับผิชอบควบคุมพื้นที่ และเพื่อให้ใช้ประโยชน์ในการแจ่งเตือนจากส่วนระวังป้องกัน และในกรณีที่กำลังตอบโต้ไม่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่กำลังของกองหนุนควรได้จัดวางไว้ข้างหน้าภูมิประเทศสำคัญซึ่งอยู่ภายในพื้นที่ตั้งรับ

5. การจัดวางกำลังตั้งรับทางลึก (ORGANIZE DEFENSE IN DEPTH) ในการตั้งรับหน่วยทุกระดับจะต้องจัดวางกำลังในทางลึกเพื่อป้องกันภูมิประเทศสำคัญ ที่จะต้องยึดรักษาไว้เพื่อให้สำเร็จภารกิจ ความลึกเกิดขึ้นด้วยการจัดวางกำลังที่ภูมิประเทศซึ่งต่ำบสำคัญและสกัดกั้นแนวทางการเคลื่อนที่ของข้าศึกที่จะเข้ามาสู่ภูมิประเทศสำคัญการวางแผนการยิงในทางลึก และวิธีการอื่น ๆ ที่จะกระจายกำลังไปในทางลึก ได้ซึ่งจะประกอบด้วยขีดความสามารถของอาวุธสนับสนุนความสำเร็จของการตั้งรับทางลึกนั้นต้องอาศัยการตั้งรับรอบตัวช่วยเหลือด้วย

6. ความอ่อนตัว (FIXIBILITY) ถ้าหน่วยใหญ่ใช้ (ACHIEVE RESPONSIVENESS) ฝ่ายตั้งรับการตอบโต้การเข้าตีของข้าศึก และการริเริ่มเข้ายึดที่หมายถ้าข้าศึกเผยจุดอ่อน หรือใช้ยุทธวิธีผิดพลาด เพราะเกิดความไม่แน่ใจหรือลังเลในการใช้กำลังเข้าตี ที่มั่นของฝ่ายตั้งรับจะต้องมีแผนการยิงและการเคลื่อนย้ายหน่วยเข้ารบปะทะกับข้าศึกในระยะที่สามารถจะทำได้

7. ใช้การปฏิบัติการเชิงรุก (MAKE MAXIMUM USE OF OFFENSIVE ACTION) การลาดตระเวนรุก การตีโฉบฉวย การเข้าตีทำลาย การเข้าตี และการตีโต้ตอบ เป็นวิธีการที่จะดำรง

การปฏิบัติการรุกไว้ได้ ฝ่ายตั้งรับต้องเตรียมแผนที่จะทำลายหรือขับไล่ข้าศึกเจาะพื้นที่ที่ต้องยึดรักษาไว้เข้ามาเพื่อให้สำเร็จภารกิจในการตั้งรับ ฝ่ายตั้งรับจะต้องพร้อมอยู่เสมอที่จะเป็นฝ่ายริเริ่มแนะนำข้อดีของขีดความสามารถในการเคลื่อนที่ของทหารราบยานเกราะ หรือทหารม้ายานเกราะซึ่งมีอยู่ในอัตราหรือจัดมาสมทบการตั้งรับแบบเคลื่อนที่อาจนำมาเป็นข้อพิจารณาได้

8. การกระจายกำลัง (ATTAIN DISPERSION) ภารกิจการตั้งรับจะสำเร็จผลได้ด้วยการใช้หลักการรวมกำลังและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ฝ่ายตั้งรับก็ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการใช้อาวุธนิวเคลียร์ของข้าศึกด้วย ซึ่งการลดอันตรายจากการใช้อาวุธนิวเคลียร์นั้นก็อยู่ที่การกระจายหน่วยออกไปให้ห่างกัน กระจายกำลังออกไปมากน้อยเท่าใดนั้น ก็ต้องคำนึงถึงการรวมกำลังด้วย ปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณาเกี่ยวกับการกระจายกำลังก็ขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ และขีดความสามารถในการเคลื่อนที่ของฝ่ายตั้งรับ

9. การใช้เวลาที่มีอยู่ (USE TIME AVAILABLE) เวลาที่เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้บังคับหน่วยที่ตั้งรับที่จะทำการตรวจสอบภูมิประเทศและรายละเอียดในการวางแผน ซึ่งจะทำให้การเตรียมการตั้งรับดำเนินรุดหน้าไปด้วยดี เวลาที่มีอยู่สำคัญการวางแผนและเตรียมการลำดับการตั้งรับจะมีอิทธิพลต่อการใช้หน่วย การจัดเตรียมเครื่องกีดขวาง การประสานการยิง และลำดับความเร่งด่วนของภารกิจที่ต้องกระทำ ผลสำเร็จของการตั้งรับมิได้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่มีอยู่อันยาวนานซึ่งจะใช้สำหรับวางแผน และเตรียมการ แต่จะต้องรู้ว่าจะใช้เวลาที่มีอยู่นั้นอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งในระหว่างการเตรียมการตั้งรับ

10. การรวมและการประสานมาตรการตั้งรับ (INTEGRATE AND COORDINATE - DEFENSIVE MEASURES) ความสำเร็จในการวางแผนการตั้งรับทั้งหมดขึ้นอยู่กับ การรวม และการประสานแผนสนับสนุนต่าง ๆ เหล่านี้ อย่างรอบคอบ คือ.-

10.1 การยิง ทั้งการยิงด้วยอาวุธนิวเคลียร์ และอาวุธที่มีใช้นิวเคลียร์เป็นส่วนประกอบอันหนึ่งในการสนับสนุนส่วนระวังป้องกัน การตั้งรับทางลึกและการปฏิบัติการเชิงรุก นอกจากนั้นยังจัดเตรียมเพื่อให้เกิดวิธีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การตั้งรับรอบตัวและความอ่อนตัวในการดำเนินการตั้งรับโดยแบ่งออกเป็น.-

10.1.1 การยิงระยะไกล (LONG RANGE FIRES) เป็นการยิงทำลายข้าศึกแต่เนิ่น ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้าศึกบาดเจ็บล้มตาย เพื่อรบกวนการรุกคืบหน้าของข้าศึกและทำลายการจัดกำลังเพื่อทำการรบของข้าศึก

10.1.2 การยิงป้องกันระยะใกล้ (CLOSE DEFENSIVE FIRES) เป็นการยิงเพื่อทำลายการรวมกำลังของข้าศึกก่อนการเข้าตลุมบอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้าศึกบาดเจ็บล้มตายให้มากที่สุด ทำลายระบบการควบคุมและบังคับบัญชา ลดขีดความสามารถในการตรวจการณ์ และทำลายหรือทำให้อาวุธยิงสนับสนุนของข้าศึกหมดอำนาจลง

10.1.3 การยิงป้องกันขั้นสุดท้าย (FINAL PROTECTIVE FIRES) เป็นการยิงเพื่อทำลายการเข้าตลุมบอนของข้าศึกข้างหน้าการวางกำลังของฝ่ายเรา

10.2 การใช้ฉากขัดขวางและการยุทธขัดขวาง (BARRIER AND DENIAL OPERATIONS)

10.2.1 การปฏิบัติการปิดกั้นและขัดขวางมีจุดหมายโดยทั่วไปก็เพื่อเป็นการลด หรือหยุดการรุกคืบหน้าของกำลังรบข้าศึกที่จะทำการสู้รบกับกำลังฝ่ายเราให้น้อยลง การปิดกั้นคือการประสานส่วนต่าง ๆ ของเครื่องกีดขวางธรรมชาติและที่สร้างขึ้นโดยใช้เพื่อบังคับ, จำกัด, หน่วงเหนี่ยวหรือหยุดการเคลื่อนที่ของฝ่ายตรงข้าม และทำให้ฝ่ายเราสร้างความสูญเสียให้แก่กำลังคนและยุทโธปกรณ์ให้แก่ฝ่ายตรงข้าม การปฏิบัติการขัดขวาง หมายถึงการป้องกันหรือทำให้ข้าศึกไม่ได้รับประโยชน์จากพื้นที่ บุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรซึ่งอาจรวมถึง การทำลาย, การเคลื่อนย้าย ทำให้การเสียหาย หรือการสร้างเครื่องกีดขวาง

10.2.2 การปฏิบัติการปิดกั้นเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาทุกระดับหน่วย ส่วนการปฏิบัติการขัดขวางปกติเป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชาในระดับสูงที่จะเป็นผู้วางแผน และประสานการปฏิบัติ เช่น กองทัพน้อยอิสระ กองทัพสนาม หรือผู้บังคับบัญชาการเขตยุทธบริเวณ การปฏิบัติการปิดกั้นกระทำเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางยุทธวิธี ส่วนการปฏิบัติการขัดขวางเป็นการใช้ยุทธศาสตร์ ทั้งการปฏิบัติการปิดกั้นและการขัดขวางจะต้องประสานรายละเอียดกับแผนการตั้งรับ การตีโต้ตอบ การยิงสนับสนุนและแผนการปฏิบัติของส่วนบริการสนับสนุนกำลังรบที่เกี่ยวข้อง สารเคมีชนิดเหลวอาจใช้ในการขัดขวางการใช้ภูมิประเทศหรือทำให้ข้าศึกใช้ภูมิประเทศบริเวณนั้น ทู่นระเบิดเคมีสามารถใช้ร่วมกับสนามทู่นระเบิดมาตรฐาน วัตถุระเบิดอาจใช้ในพื้นที่ปฏิบัติการที่มีขอบเขตกว้างขวางเพื่อหน่วงเหนี่ยวและทำให้ข้าศึกบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามในการใช้วัตถุระเบิดและสารเคมีจะขึ้นอยู่กับลมฟ้าอากาศเป็นส่วนใหญ่ การวางแผนและการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้การปิดกั้น และการปฏิบัติการขัดขวางที่ดี จะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาจำกัดขีดความสามารถในการปฏิบัติการของกำลังรบข้าศึกได้เป็นอย่างมาก

10.3 การป้องกันต่อสูยานเกราะ (DEFENSE AGAINST ARMOR) การรวมอำนาจการยิงและเครื่องกีดขวาง โดยประสานการปฏิบัติและนำเอาข้อได้เปรียบมาใช้ลดคุณลักษณะของยานเกราะข้าศึก รวมทั้งทหารราบยานยนต์ และทหารราบเดินด้วยเท้า

10.3.1 อาวุธต่อสู้รถถังสามารถทำการยิงทำลายยานเกราะข้าศึกได้ จนถึงระยะไกลสุดข้างหน้าที่มันตั้งรับเมื่อยานเกราะเคลื่อนที่เข้ามาในระยะยิงของอาวุธยิงเล็งตรง และอาวุธยิงเล็งจำลองซึ่งอาวุธเหล่านั้นจะสามารถทำลายยานเกราะ อาวุธต่อสู้รถถังซึ่งปกติจะติดตั้งอยู่บนยานพาหนะจะเป็นผู้ทำลายยานเกราะข้าศึก ลดขีดความสามารถในการตรวจการณ์และแยกยานเกราะออกจากทหารราบ

10.3.2 อาวุธต่อสู้รถถังบางชนิดอาจใช้สารเคมีชนิดเป็นแก๊ส ทำการยิงเจาะเกราะ เมื่ออาวุธเล็งตรงและเล็งจำลองไม่สามารถทำลายยานเกราะข้าศึกได้

10.3.3 อาวุธต่อสู้ยานเกราะ ซึ่งมีขีดความสามารถในการทำลายยานเกราะต้องพิจารณาวางแผนให้มีที่ตั้งยิงอยู่ในทางลึกด้วย ถ้าข้าศึกทะลุทะลวงที่มันเข้ามาได้โดยใช้ยานเกราะ จะได้สามารถ

ทำลายยานเกราะข้าศึกด้วยการยิงของอาวุธต่อสู้ถึงซึ่งวางไว้ในทางลึก

10.4 การป้องกันภัยทางอากาศ (AIR DEFENSE) มาตรการป้องกันต้องวางแผนไว้ทั้งเชิงรุก และเชิงรับหรือขีดขวางการตรวจการณ์ทางอากาศต่อที่มันตั้งรับ และเตรียมการป้องกันถูกโจมตีจากพวกข้าศึก

10.4.1 มาตรการเชิงรุก (ACTIVE)

10.4.1.1 จัดสร้างระบบเตือนภัย

10.4.1.2 มอบพื้นที่รับผิดชอบให้กับพวก ปกอ. และอาวุธป้องกันภัยทางอากาศอื่น ๆ

10.4.1.3 ประสานการยิงป้องกันภัยทางอากาศ กับหน่วยป้องกันทางอากาศที่ในการสนับสนุนหรือที่ตั้งภายในพื้นที่การรบ

10.4.1.4 อนุญาตให้ทุกหน่วยทำการต่อสู้ บ.โจมตี และพิสูจน์ทราบ บ.ข้าศึก นอกจากจะสั่งการเป็นอย่างอื่น

10.4.2 มาตรการเชิงรับ (PASSIVE)

10.4.2.1 กวดขันวินัยการพรางและจัดสร้างที่มั่นเพื่อใช้ เพื่อกำลังและซ่อนพราง

10.4.2.2 กระจายกำลัง

10.4.2.3 ควบคุมการเคลื่อนย้าย

10.4.2.4 ระวังการยิงไว้ ถ้าเปิดเผยที่ตั้งจะทำให้เสียผลที่จะบรรลุภารกิจ

10.4.2.5 กวดขันการรักษาความปลอดภัยการติดต่อสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์

10.4.2.6 ใช้คว้นเพื่อลดความสามารถในการตรวจการณ์และประสิทธิภาพในการยิงด้วยวิธีเล็งของข้าศึก

10.5 การปฏิบัติการจิตวิทยา (PSYCHOLOGICAL OPERATIONS)

10.5.1 การปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเกี่ยวกับการรบอันไม่มีตัวตนประกอบด้วยอิทธิพลต่อความคิด อารมณ์ ทำที่ และพฤติกรรมของข้าศึกซึ่งจะเป็นหนทางสนับสนุนให้เกิดผลสำเร็จวัตถุประสงค์ของชาติการปฏิบัติการนี้ปกติเป็นการปฏิบัติในระดับชาติแต่อาจนำมาใช้ทางยุทธวิธีได้

10.5.2 การปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาทางยุทธวิธีจัดเตรียมขึ้น และปฏิบัติการในพื้นที่ข้างหน้าในการสนับสนุนการปฏิบัติทางยุทธวิธีโดยตรง

10.5.3 วัตถุประสงค์ในการปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาทางยุทธวิธีโดยตรง มีดังนี้.-

10.5.3.1 ลดขวัญและประสิทธิผลการรบของข้าศึก

10.5.3.2 เพิ่มอำนาจการยิงของอาวุธหนักมากขึ้น

10.5.3.3 ทำให้ข้าศึกเกิดความยุ่งยาก

10.5.3.4 อำนวยความสะดวกในการยื่นคำขาด และให้ประชาชนที่ข้าศึกยึดครองนั้นยอมจำนน

10.5.3.5 ให้ข่าวสาร และคำแนะนำต่อหน่วยทหารฝ่ายเดียวกันที่ปฏิบัติอยู่ในเขตการรบ

10.5.3.6 อำนาจให้สร้างความคิดเห็นให้แก่หน่วยทหารฝ่ายเดียวกันและผู้นำ

10.5.4 ข้อจำกัดในการปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาทางยุทธวิธีมีดังนี้.-

10.5.4.1 ความต้องการข่าวกรองเฉพาะที่นั้น ๆ

10.5.4.2 สถานการณ์ที่เป็นประโยชน์เปลี่ยนแปลงไปก่อนที่จะใช้สงครามจิตวิทยา

10.5.4.3 ขาดความก้าวหน้า หรือการวางกำลังตั้งรับของฝ่ายเราตามความประสงค์ให้ประโยชน์จากสถานการณ์น้อย

10.5.4.4 สงครามจิตวิทยา ให้ผลส่วนใหญ่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการทั้งหมดอาจจะนำมาให้การสนับสนุนอาวุธ และการวางแผนต้องระมัดระวังและแผนการปฏิบัติทางยุทธวิธีให้ต้องสมบูรณ์

ตอนที่ 3

แบบของการตั้งรับ (FORMS OF DEFENSE)

การปฏิบัติการตั้งรับแบ่งออกได้เป็น 2 อย่าง คือ ชนิดของการปฏิบัติการและขั้นของการจัดเตรียมที่มั่น

1. ชนิดของการปฏิบัติการ (TYPE OF OPERATION) แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 การตั้งรับยึดพื้นที่ (AREA DEFENSE) เป็นการปฏิบัติการตั้งรับชนิดหนึ่งซึ่งอาศัยการเข้ายึดและควบคุมพื้นที่ โดยใช้ส่วนดำเนินกลยุทธ์และการยิงข้างหน้าในเขตที่ได้ยึดรักษาภูมิประเทศนั้น

1.2 การตั้งรับเคลื่อนที่ (MOBILE DEFENSE) เป็นการปฏิบัติการตั้งรับโดยเข้ายึดพื้นที่และใช้ส่วนดำเนินกลยุทธ์และการยิงปฏิบัติการเชิงรุกใช้กองหนุนเข้าทำลายข้าศึก

2. ขั้นของการจัดเตรียมที่มั่น (DEGREE OF POSITION PREPARATION) ขั้นของการจัดเตรียมที่มั่นอาจนำไปใช้ในการปฏิบัติการตั้งรับยึดพื้นที่ และการตั้งรับแบบเคลื่อนที่ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 อย่าง คือ.-

2.1 การตั้งรับประณีต (DELIBERATE DEFENSE) คือ การดัดแปลงที่มั่นตั้งรับเมื่อยังไม่มี การปะทะกับข้าศึกซึ่งยังไม่น่าจะเกิดขึ้น และมีเวลาในการดัดแปลงที่มั่นตั้งรับให้เป็นที่ยึดถาวรหรือถาวรและมีระบบการติดต่อสื่อสารภายในพื้นที่มั่นและหลุมบุคคล

2.2 การตั้งรับเร่งด่วน (HASTY DEFENSE) การตั้งรับเร่งด่วนนี้กระทำเมื่อต้องจัดระเบียบที่มั่นตั้งรับในระหว่างการปะทะกับข้าศึก หรือการปะทะกับข้าศึกใกล้จะเกิดขึ้น และมีเวลาในการจัดระเบียบที่มั่นตั้งรับจำกัดลักษณะของการตั้งรับต้องอาศัยลักษณะภูมิประเทศตามธรรมชาติในการวางกำลังใช้ประโยชน์จากการดัดแปลงหลุมบุคคล ที่ตั้งอาวุธยิงและเครื่องกีดขวาง

3. ข้อตกลงใจของผู้บังคับหน่วยในการใช้ชนิดของการปฏิบัติการตั้งรับ

- 3.1 การตั้งรับยึดพื้นที่ ใช้เมื่อผู้บังคับหน่วยตัดสินใจที่จะสู้รบกับข้าศึกข้างหน้าพื้นที่การรบ
- 3.2 การตั้งรับเคลื่อนที่ ใช้เมื่อผู้บังคับหน่วยตัดสินใจที่จะสู้รบกับข้าศึกในพื้นที่บางแห่งภายในพื้นที่การรบโดยการยอมเสียพื้นที่การรบไปชั่วคราว เพื่อให้ข้าศึกเข้าประจำที่มั่นแล้วก็หาโอกาสเข้าทำลายข้าศึกเสีย

ตอนที่ 4

ลักษณะของสนามรบ (CHARACTERISTICS OF THE BATTLE FIELD)

1. กล่าวทั่วไป ในบทบาทของการตั้งรับสนามรบที่มีสิ่งซึ่งจะต้องนำมากล่าว และพิจารณาในรายละเอียดมากกว่าการรบด้วยวิธีรุก และการร่นถอย

1.1 หลักพื้นฐานของการปฏิบัติการ คือ การป้องกันเพื่อเตรียมไม่ให้เกิดการขัดขวางสายการส่งกำลังอย่างต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ในการจัดพื้นที่ของสนามรบในการตั้งรับจะช่วยให้ฝ่ายตั้งรับมีโอกาสจัดเตรียมที่มั่นและการส่งไปข้างหน้าซึ่งอิทธิพลต่อการดำเนินการตั้งรับ

1.2 เส้นทางคมนาคมซึ่งจะต้องได้รับการป้องกันจากการตั้งรับ ฝ่ายตั้งรับจะต้องมีความอ่อนตัวในการจัดสร้างเส้นทางคมนาคม

1.3 แนวของที่มั่นตั้งรับหน่วยปกติ คือ แนวปะทะระหว่างส่วนระวังป้องกันของกำลังฝ่ายตรงข้ามเมื่อส่วนระวังป้องกันถอนตัว แนวที่ตั้งรับหน้าคือ แนวขอบหน้าพื้นที่การรบนั่นเอง

1.4 พื้นที่ที่มีอิทธิพลในการตั้งรับนั้น ตามธรรมดาจะได้รับมอบเขตพื้นที่ที่ตั้งรับ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหน่วยหรือ พื้นที่ที่มีอิทธิพลนี้รวมถึงภูมิประเทศระหว่างเส้นแบ่งเขตของหน่วยข้างเคียงพื้นที่ข้างหน้าซึ่งผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ ต้องรับผิดชอบในการจัดส่วนระวังป้องกัน พื้นที่ข้างหลังถึงเส้นแบ่งเขตหลังที่ต้องรับผิดชอบ

2. เขตและพื้นที่การตั้งรับ (DEFENSE SECTOR AND AREAS)

เขตของการปฏิบัติการตั้งรับซึ่งหน่วยจะต้องรับผิดชอบนั้นปกติจะประกอบด้วยพื้นที่ที่มีอิทธิพล ซึ่งต้องควบคุมและเขตซึ่งได้แบ่งมอบให้ทั้งทางกว้างและทางลึก เส้นเขตจะแบ่งพื้นที่ออกเป็นสองส่วนโดยแนวขอบของหน้าพื้นที่การรบทั่ว ๆ ไป ซึ่งหน่วยเหนือจะเป็นผู้กำหนดให้เขตข้างหน้าแนวขอบหน้าพื้นที่การรบทั่วไป คือ พื้นที่ของส่วนระวังป้องกันเขตข้างหลังแนวขอบหน้าพื้นที่การรบทั่วไปคือ พื้นที่การรบ (BATTLE AREA)

2.1 พื้นที่ส่วนระวังป้องกัน (THE SECURITY AREA) ได้แก่พื้นที่ซึ่งอยู่ข้างหน้าพื้นที่การรบระยะขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยที่จัดระวังป้องกัน ตามธรรมดาจะถือเอาระยะ 3 ใน 4 ของระยะยิงไกลสุดของอาวุธยิงที่มีอยู่ในควบคุมของผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ

2.2 พื้นที่การรบ (THE BATTLE AREA) ได้แก่พื้นที่จากขอบหน้าพื้นที่การรบ (FEBA) และพื้นที่ทางปีกลงมาทางหลังจนถึงเส้นแบ่งเขตรับผิดชอบในการดำเนินการตั้งรับ

2.2.1 พื้นที่การรบ เป็นพื้นที่ที่ผู้บังคับบัญชาตัดสินใจที่จะใช้เป็นพื้นที่ที่จะทำการสู้รบกับข้าศึกในพื้นที่ตั้งข้างหน้าหรือภายในพื้นที่การรบ และจะต้องรักษาไว้ให้ได้เพื่อให้สำเร็จภารกิจในการตั้งรับ

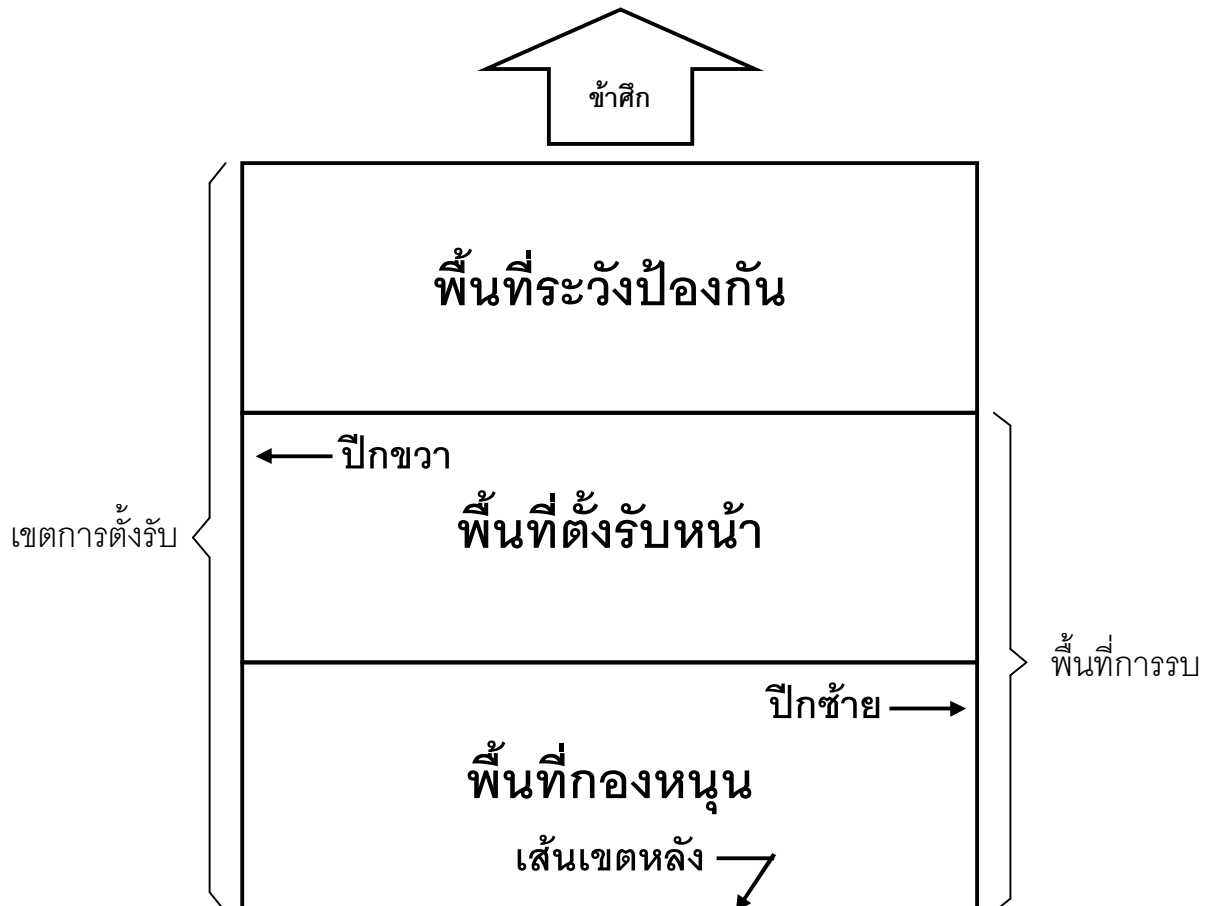
2.2.2 พื้นที่การรบแบ่งออกได้เป็นสองพื้นที่ คือ พื้นที่ตั้งรับหน้า (THE FORWARD DEFENSE AREA) และพื้นที่ส่วนหลัง (THE REAR AREA) การแบ่งพื้นที่ทั้งสองนี้กระทำโดยการใช้ส่วนกำลังรบในพื้นที่การรบ

2.2.2.1 พื้นที่ตั้งรับหน้าของแต่ละระดับหน่วย จะนับจากขอบหน้าพื้นที่การรบ (FEBA) มาจนถึงสุดเขตขอบหน่วยรองที่ปฏิบัติการตั้งรับเป็นส่วนตั้งรับหน้า (FORWARD DEFENSE - ECHELON)

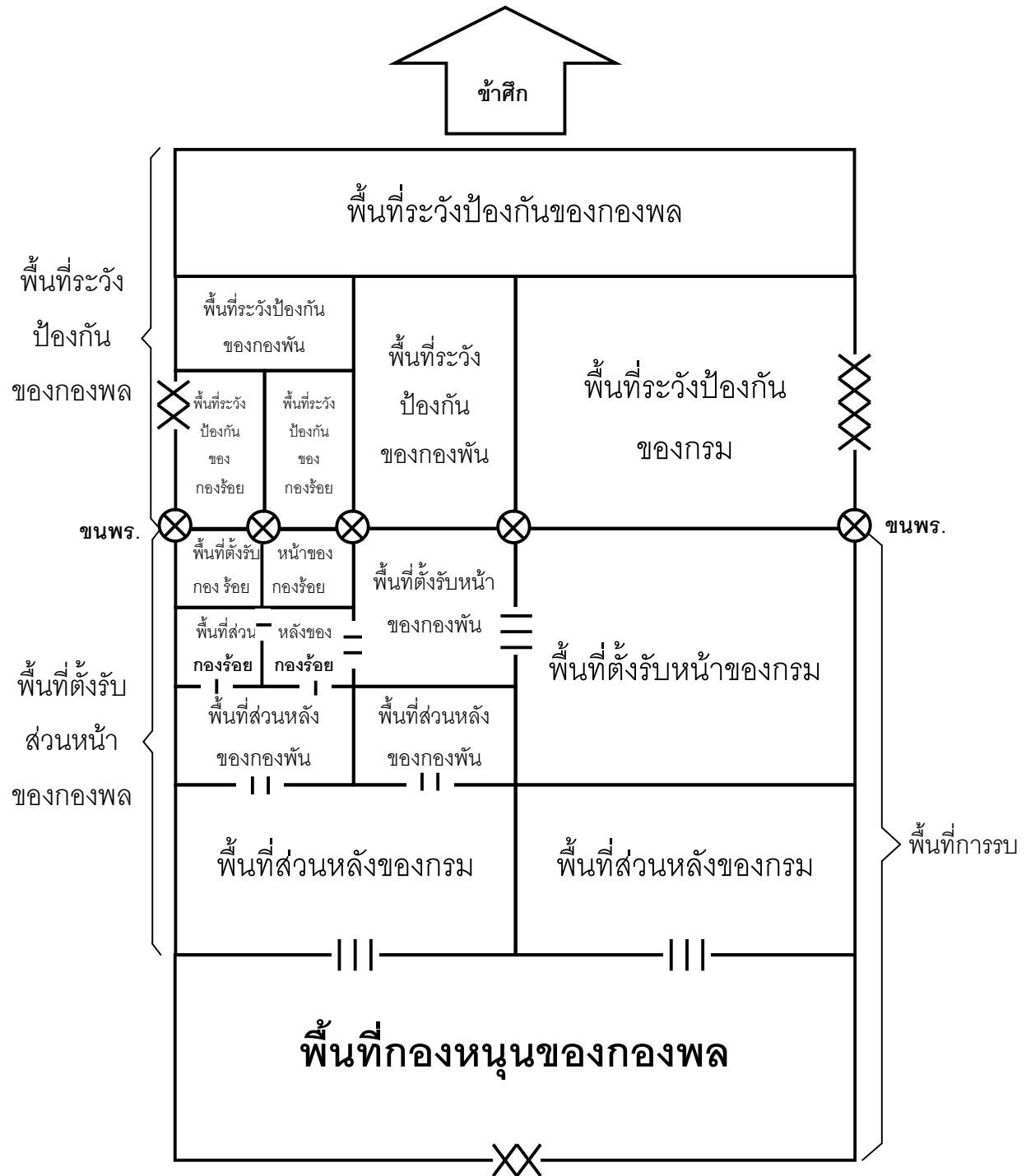
2.2.2.2 พื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งบางครั้งก็อาจเรียกว่าพื้นที่กองหนุน ได้แก่ พื้นที่จากข้างหลังของส่วนตั้งรับหน้าจนถึงเขตข้างหลังที่หน่วยนั้นรับผิดชอบซึ่งอาจแสดงได้ด้วยเครื่องหมายหรือไม่แสดงก็ได้ถ้ามิได้แสดงไว้ให้ถือแนวเส้นขนานกับขอบหน้าพื้นที่การรบ (FEBA) ตามความลึกที่หน่วยมีขีดความสามารถในการรับผิดชอบ

2.2.3 พื้นที่ส่วนระวังป้องกัน พื้นที่ตั้งรับหน้าและพื้นที่ส่วนหลัง (ซึ่งทั้งสองชื่อหลัง คือ พื้นที่การรบ) ซึ่งอาจกำหนดขึ้นมาหลาย ๆ ระดับหน่วยที่ตั้งของแนวขอบหน้าพื้นที่การรบโดยทั่วไปมักจะดำรงความมุ่งหมายเดิมอยู่เสมอ

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงพื้นที่ตั้งรับ

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงพื้นที่ตั้งรับ

ความกว้างด้านหน้าในการตั้งรับ

หมวด	400	เมตร
กองร้อย	1,500	เมตร
กองพัน	3,000	เมตร
กรม	6,000	เมตร

3. แนวขอบหน้าพื้นที่การรบ (EDGE OF THE FEBA)

แนวขอบหน้าพื้นที่การรบเป็นเส้นซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้บังคับหน่วยทุกระดับหน่วยได้ใช้อ้างอิง หรือถือเป็นแนวทางในการวางแผน และการปฏิบัติการตั้งรับ

3.1 ขอบหน้าพื้นที่การรบ โดยปกติจะแสดงให้เห็นผู้บังคับหน่วยรองได้ทราบโดยจุดประสานการปฏิบัติ (จุดจำกัดเขต) ซึ่งอยู่บนเส้นแบ่งเขตทั้งสองข้าง

3.1.1 ที่ตั้งของขอบหน้าพื้นที่การรบโดยทั่วไปกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง ได้รู้ถึงพื้นที่ที่ตนจะต้องให้การป้องกัน (พื้นที่การรบ) และให้มีโอกาสได้พิจารณาใช้ลักษณะภูมิประเทศที่ดีที่สุดในการวางกำลังเพื่อปฏิบัติการตั้งรับ

3.1.2 หากขอบหน้าพื้นที่การรบจำเป็นต้องกำหนดลงไปให้แน่นอน เพื่อให้การวางกำลังของหน่วยต่าง ๆ ต่อเนื่องกันแล้วผู้บังคับหน่วยเหนือก็จำเป็นต้องกำหนดขอบพื้นที่การรบลงไปให้หน่วยรองได้ทราบในพื้นที่ตั้งรับของเขา และแจ้งให้ทราบ

3.1.3 การกำหนดแนวขอบหน้าพื้นที่การรบ หน่วยเหนืออาจกำหนดเป็นเส้นประจากจุดประสานการปฏิบัติต่อไปยังจุดประสานการปฏิบัติอีกด้านหนึ่ง การกระทำเช่นนี้ผู้บังคับหน่วยเหนือจะกระทำก็ต่อเมื่อได้มีโอกาสลาดตระเวนทางพื้นที่ดินอย่างละเอียด และหน่วยรองไม่มีเวลาพอ

3.2 แนวของหน้าพื้นที่การรบที่แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อได้วางกำลังของหมวดปืนเล็กในแนวหน้าในพื้นที่ของพื้นที่ตั้งรับหน้าแล้ว

3.3 การกำหนดแนวขอบหน้าพื้นที่การรบเพื่อให้หน่วยต่าง ๆ วางกำลังได้อย่างต่อเนื่องนั้น จะต้องพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อมที่มีข้อได้เปรียบมากที่สุด ความอ่อนตัว ใช้ประโยชน์จากกำลังรบได้มากที่สุด และสามารถใช้ภูมิประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินการตั้งรับ

ตอนที่ 5

การใช้หน่วยในการดำเนินกลยุทธ์

1. กล่าวทั่วไป การดำเนินกลยุทธ์ในการตั้งรับนั้นได้แก่ การใช้กำลังในพื้นที่ตั้งรับสามส่วน ดังนี้-

1.1 ส่วนระวังป้องกัน (THE SECURITY ECHELON) ได้แก่ กำลังซึ่งถูกใช้ให้ปฏิบัติการตั้งรับในพื้นที่ส่วนระวังป้องกัน

1.1.1 ส่วนระวังป้องกันของทุก ๆ หน่วยจะประกอบขึ้นด้วยกำลังทั้งหมดที่ถูกใช้ในปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนระวังป้องกัน ซึ่งหน่วยเหนือส่งให้ปฏิบัติหรือเป็นความริเริ่มของผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ เอง

1.1.2 ในการใช้ส่วนระวังป้องกันตามธรรมชาติจะกำหนดความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยในการจัดการระวังป้องกัน เช่น ผู้บังคับบัญชากองพลเป็นผู้จัดตั้งกองรักษาด่านทั่วไป ผู้บังคับการกรม หรือผู้บังคับกองพันในแนวหน้าเป็นผู้จัดตั้งกองรักษาด่านรบ และผู้บังคับกองในพื้นที่ตั้งรับหน้าเป็นผู้จัดตั้งส่วนระวังป้องกันเฉพาะบริเวณเป็นต้น

1.2 ส่วนตั้งรับหน้า (THE FORWARD DEFENSE ECHELON) ส่วนตั้งรับหน้าประกอบขึ้นด้วยกำลังที่ปฏิบัติการตั้งรับทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตั้งรับหน้า

1.3 กองหนุน (THE RESERVE ECHELON) ได้แก่ กำลังซึ่งปฏิบัติการตั้งรับอยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง

2. การตั้งรับยึดพื้นที่ (AREA DEFENSE) การปฏิบัติการตั้งรับยึดพื้นที่มุ่งหมายที่จะยึดรักษาภูมิประเทศส่วนหน้าของพื้นที่การรบไว้โดยเฉพาะ และส่วนดำเนินกลยุทธ์จะทำการสู้รบกับข้าศึกก่อนที่ข้าศึกจะเข้าถึงพื้นที่การรบ ในการใช้หน่วยนั้นต้องจัดเตรียมให้สามารถที่จะใช้กำลังรบ ให้การครอบครองและยึดรักษาภูมิประเทศข้างหน้าพื้นที่การรบไว้ให้ได้ ปกติการวางกำลังของส่วนที่ปฏิบัติการตั้งรับในพื้นที่ตั้งรับหน้าจะมีน้ำหนักมากกว่าส่วนอื่น ๆ

2.1 พื้นที่ระวางป้องกัน เป็นพื้นที่ปฏิบัติการเพื่อหาข่าวสารเกี่ยวกับข้าศึก ,เป็นฉากกำบังในการตอบโต้การลาดตระเวนลงข้าศึก เกี่ยวกับที่ตั้งของพื้นที่การรบ, รั้งหน่วยข้าศึกขอหน้าพื้นที่การรบลดขีดความสามารถในการรุกของข้าศึกโดยการทำให้เสียรูปขบวน และทำลายด้วยการยิงระยะไกล

2.1.1 ส่วนระวางป้องกันนั้น จะถูกกำหนดให้ปฏิบัติในพื้นที่ส่วนระวางป้องกันแตกต่างกันตามระดับความรับผิดชอบของหน่วย แต่ส่วนระวางป้องกันที่จะต้องจัดขึ้นเพื่อป้องกันการจู่โจมของข้าศึกโดยตรงได้แก่ ส่วนระวางป้องกันเฉพาะบริเวณ (LOCAL SECURITY) ซึ่งจะจัดขึ้นโดยอาศัยข้อพิจารณาทางยุทธวิธี ดังนี้.-

2.1.1.1 ภารกิจ (MISSION) หน่วยเหนือจากสั่งการหรืออาจสั่งการหรือกำหนดเป็นภารกิจแฝงให้

2.1.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ (TERRAIN AVAILABLE) มีลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมเมื่อจัดตั้งส่วนระวางป้องกันขึ้นจะช่วยให้ง่ายเกิดผลสำเร็จ

2.1.1.3 เวลาที่มีอยู่ (TIME AVAILABLE) ถ้ามีเวลาในการเตรียมการน้อยในการดัดแปลงที่มั่นตั้งรับ ลำดับความเร่งด่วนในการดัดแปลงที่มั่นตั้งรับย่อมมีความสำคัญมากกว่า

2.1.1.4 สถานการณ์ฝ่ายเรา (FRIENDLY SITUATION) จำนวนและชนิดของกำลังที่จะมอบภารกิจให้และบังเกิดผลสำเร็จได้ ที่มีอยู่ก่อนไม่สามารถปฏิบัติการเป็นส่วนระวางป้องกันได้

2.1.1.5 สถานการณ์ข้าศึก (ENEMY SITUATION) โดยปกติการจัดส่วนระวางป้องกันออกไปนั้น เราคงจัดไปในทิศทางเคลื่อนที่ของข้าศึก แต่ถ้าปะทะกับข้าศึกและส่วนระวางป้องกันในขณะนั้นยังดำเนินอยู่ จะไม่จัดส่วนระวางป้องกันเพิ่มขึ้นในระหว่างขอหน้าพื้นที่การรบและแนวที่ปะทะ

2.1.2 กองรักษาด่านรบ (THE COMBAT OUT POST) กองรักษาด่านรบเป็นส่วนระวางป้องกันของกองพลน้อย (ถ้าเป็นของ ทบ.ไทย ก็ถือว่าเป็นของกรมทหารราบ) กองพลอาจกำหนดแนวที่ตั้งทั่ว ๆ ไปให้กับกองรักษาด่านรบโดยประสานการปฏิบัติกับ กองพลน้อย

2.1.2.1 ภารกิจหลักของกองรักษาด่านรบ

2.1.2.1.1 แจ้งเตือนการเข้ามาของข้าศึกแต่เนิ่น

2.1.2.1.2 ชัดขวางการตรวจการณ์ทางพื้นดินของข้าศึก ที่จะกระทำต่อ

พื้นที่การรบ

2.1.2.2 ขีดความสามารถของกองรักษาด่านรบ

2.1.2.2.1 รั้งหน่วยเข้าศึก

2.1.2.2.2 ทำลายรูปการจัดกำลังของข้าศึก

2.1.2.2.3 ลวงข้าศึกเกี่ยวกับที่ตั้งของพื้นที่การรบที่แท้จริง

2.1.2.3 กองรักษาด่านรบจะวางกำลัง ณ ภูมิประเทศที่ดีที่สุดข้างหน้าขอบหน้าที่พื้นที่การรบระยะห่างประมาณ 1,000 - 2,400 เมตร (ระยะนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราการจัดเกี่ยวกับอาวุธยิงสนับสนุน ซึ่งมีอยู่ในอัตราของหน่วยที่จัดกำลัง) การเลือกภูมิประเทศซึ่งจะทำให้การปฏิบัติการของกองรักษาด่านรบสำเร็จให้มั่นมีหัวพิจารณาดังนี้.-

2.1.2.3.1 มีการตรวจการณ์และพื้นที่ยิงไกล

2.1.2.3.2 มีเครื่องกีดขวางข้างหน้าและทางปีก

2.1.2.3.3 ที่มั่นการกำบังและซ่อนเร้น

2.1.2.3.4 เส้นทางถอนตัวมีการกำบังและซ่อนเร้น

2.1.2.3.5 ขัดขวางการตรวจการณ์ทางพื้นดินของข้าศึกต่อพื้นที่การรบในระยะไกลได้

2.1.2.3.6 อยู่ภายในระยะยิงของอาวุธยิงสนับสนุน ซึ่งทำการยิงด้วยการเล็งจำลองซึ่งอยู่ในอัตราในพื้นที่การรบ

2.1.2.3.7 สามารถควบคุมเส้นทาง ที่ข้าศึกจะใช้เคลื่อนที่เข้าสู่พื้นที่การรบได้

2.1.2.4 การจัดกำลังของกองรักษาด่านรบอาจ จัดจากกองหนุนของกองพลน้อยหรือจัดจากกองพันในแนวหน้าตั้งรับ ถ้าผู้บัญชาการกองพลน้อยเลือกวิธีการจัดกำลังจากกองพันในแนวหน้าผู้บังคับกองพันก็จัดกองรักษาด่านรบจากกองหนุนของกองพันหรือจากกองร้อยในแนวหน้า โดยพิจารณาจาก

2.1.2.4.1 การประสานการปฏิบัติและควบคุม (COORDINATION - CONTROL) ถ้าระยะระหว่างกองรักษาด่านรบและขอบพื้นที่การรบไกลเกินไป หรือเส้นทางในการถอนตัวมีจำกัดควรจัดกำลังจากกองหนุน

2.1.2.4.2 เวลาที่มีอยู่ (TIME AVAILABLE) ถ้ามีเวลาในการเตรียมการตั้งรับน้อยควรจัดกำลังจากกองหนุน

2.1.2.4.3 กำลังที่มีอยู่ (AVAILABLE OF FORCE) ถ้ากำลังของกองหนุนมีน้อยอาจพิจารณาใช้กำลังซึ่งอยู่บนขอบหน้าที่พื้นที่การรบและกำลังที่มาสมทบเพิ่มเติมให้เพียงเล็กน้อย

2.1.2.4.4 เมื่อได้รับมอบหน้าที่เพิ่มเติม (ADDITIONAL TASK - ASSIGN) ถ้ากำลังส่วนใดส่วนหนึ่ง (กำลังส่วนหน้าหรือกองหนุน) ได้รับมอบหน้าที่ซึ่งมีความสำคัญ การจัดกำลังก็ต้องพิจารณาจากส่วนที่มีได้มีลำดับความสำคัญของหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ

2.1.2.5 การประกอบกำลังของกองรักษาด่านรบจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการใช้เทคนิคในการจัดตั้งกองรักษาด่านรบเช่นถ้าผู้บังคับกองพันในแนวหน้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกำลังของกองรักษาด่านรบก็อาจจำกัดอยู่ในขอบเขตกองพันที่จะจัดได้ ซึ่งอาจจะมีกำลังตั้งแต่หนึ่งหมวดปืนเล็กเพิ่มเติมกำลังถึงหนึ่งกองร้อยเพิ่มเติมกำลัง

2.1.3 กองรักษาด่านทั่วไป (THE GENERAL OUT POST) กองรักษาด่านทั่วไปเป็นส่วนระวังป้องกันของกองพล (DIVISION) กองทัพน้อย (CORPS) อาจกำหนดแนวทั่ว ๆ ไปในของกองรักษาด่านทั่วไปโดยประสานการปฏิบัติกับกองพล

2.1.3.1 ภารกิจหลักของกองรักษาด่านทั่วไป คือ การรั้งแนวข้าศึก ข้างหน้าของพื้นที่การรบ (หรือข้างกองรักษาด่านรบเมื่อจัดตั้งขึ้น) เมื่อการตั้งรับต้องการเวลาภารกิจของรักษาด่านทั่วไปอาจรวมถึงการแจ้งเตือนการทำลายรูปการจัดกำลังในการรุกของข้าศึก และการลงข้าศึกเกี่ยวกับที่ตั้งของพื้นที่ตั้งรับ

2.1.3.2 กองรักษาด่านทั่วไปปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จโดยการจัดเตรียมส่วนระวังป้องกัน

2.1.3.3 ที่ตั้งของกองรักษาด่านทั่วไปอยู่ในภูมิประเทศที่ดีที่สุดข้างหน้าขอบหน้าของพื้นที่การรบซึ่งจะสามารถทำให้สำเร็จภารกิจ

2.1.3.4 ตามธรรมดาจัดกำลังกองหนุนของกองพล (DIVISION RESERVE - ECHELON)

2.1.3.5 การประกอบกำลังของรักษาด่านทั่วไปซึ่งจะปฏิบัติภารกิจ ในเขตของกองพล และจะมีกำลังตั้งแต่ 1 กองพันทหารราบเพิ่มเติมกำลัง หรือ 1 กองพันทหารม้ายานเกราะถึง 1 กรม

2.2 ส่วนกำลังของกองทัพน้อย (THE CORPS COVERING FORCE)

2.2.1 ส่วนกำลังเป็นส่วนระวังป้องกันของกองทัพน้อย ปกติภารกิจของส่วนกำลัง คือ การรบน่วงเวลา การประกอบกำลังกระทำโดยผู้บัญชาการกองทัพน้อย โดยจัดกำลัง จากกองหนุนของกองทัพน้อย มีกำลังตั้งแต่หนึ่งกรมทหารม้ายานเกราะเพิ่มเติมกำลัง หรือ กองพลน้อยอิสระถึงหนึ่งกองพลทหารราบ

2.2.2 ส่วนตั้งรับหน้า (FORWARD DEFENSE ECHELON OF FWD - DEFENSE - PORCES) ในพื้นที่ตั้งรับ ส่วนตั้งรับหน้าป้องกันเขตที่ได้รับมอบโดยการหยุดผลักดันและขับไล่ข้าศึก และการทำลายข้าศึก ซึ่งเป็นกิจแฝงในหน้าที่ต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อหน่วยต่าง ๆ ได้รับมอบให้ปฏิบัติการในส่วนตั้งรับหน้า กำลังต่าง ๆ เหล่านี้ (ปกติตั้งแต่กองร้อยขึ้นไป) จะจัดตั้งกองหนุนในพื้นที่ส่วนหลังของตนขึ้น

2.2.2.1 การหยุดข้าศึก (STOP THE ENEMY) กระทำโดยการใช้ยิงไปยังข้าศึกซึ่งเคลื่อนที่เข้ามาสู่พื้นที่ตั้งรับโดยกระทำได้ 2 วิธี คือทำการยิงข้าศึกตั้งแต่ข้าศึกเข้ามาในระยะยิงหวังผลไกลสุด หรือส่งการยิงของอาวุธถึงตรงบางส่วนไว้จนกว่าข้าศึกจะเคลื่อนที่เข้ามาในระยะยิงหวังผลของปืนเล็ก

2.2.2.1.1 ในการยิงข้าศึกตั้งแต่ระยะใกล้สุดของระยะยิงหวังผล อาจทำให้ข้าศึกเพิ่มอำนาจการยิง เข้ามาในพื้นที่รับมากขึ้น และข้าศึกอาจได้รับประโยชน์เกี่ยวกับข่าวสารในเรื่องพื้นที่การรบและที่ตั้งที่แน่นอนของฝ่ายตั้งรับ แต่ฝ่ายตั้งรับจะได้ผลในการทำลายข้าศึกในระยะไกลและรั้งหน่วงข้าศึกให้เคลื่อนที่ช้าลง

2.2.2.1.2 ถ้าฝ่ายตั้งรับส่งการยิงไว้ จนกว่าข้าศึกจะเคลื่อนที่เข้ามา ในระยะยิงหวังผลของปืนเล็ก ซึ่งอยู่บนขอบหน้าของพื้นที่การรบ จะได้ผลในการยิงและผลในการจู่โจมทำให้ข้าศึกไม่สามารถหาข่าวสารเกี่ยวกับที่ตั้งที่แน่นอนของอาวุธยิงสนับสนุนระยะไกลกว่าได้ การหยุดการเข้าตีของข้าศึกหน้าขอบหน้าพื้นที่การรบนั้น อาจกระทำได้ด้วยการเข้าตีทำลายการเข้าตีของข้าศึก หากข้าศึกคุกคามด้วยการใช้ยานเกราะ ฝ่ายตั้งรับก็จัดเตรียมอาวุธต่อสู้ถึงไว้บนขอบหน้าพื้นที่การรบ ฝ่ายตั้งรับใช้เครื่องกีดขวางและคุ้มครองด้วยการยิงเพื่อช่วยให้สำเร็จหน้าที่ ในการหยุดการเข้าตีของข้าศึก กองหนุนส่วนตั้งรับหน้าจะช่วยหยุดข้าศึกได้โดยการใช้การยิงและการเข้าการเข้าตีเพื่อทำลายการเข้าตีของข้าศึก หรืออาจใช้กองหนุนเข้าประจำที่มั่นสกัดกั้น ซึ่งจัดเตรียมไว้ถ้าข้าศึกเจาะขอบหน้าพื้นที่การรบเข้ามาได้ จะต้องจัดเตรียมให้สามารถทำลายยานเกราะของข้าศึกที่เจาะพื้นที่การเข้ามาให้ได้

2.2.2.2 การผลักดันข้าศึก (REPEL THE ENEMY) การผลักดันข้าศึกกระทำได้ด้วยการรวมอำนาจการยิงและการรบประชิด โดยอาศัยหลักการช่วยเหลือซึ่งกันและกันการจู่โจมป็นกล ให้มีเขตการยิง และเส้นแนวยิงป้องกันขั้นสุดท้าย สามารถให้การคุ้มครองทางด้านปีกได้แผนการยิงสนับสนุนควรใช้การยิงสนับสนุนจะต้องประสาน และให้การคุ้มครองเครื่องกีดขวางต่างๆได้ซึ่งสร้างเพิ่มเติมขึ้นมาให้สามารถใช้ในการผลักดันข้าศึกออกไป กองหนุนส่วนตั้งรับหน้าจะจัดเตรียมที่มั่นไว้ในทางลึก เพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกำลังส่วนหน้าด้วยการยิงเพื่อผลักดันข้าศึก และใช้เข้าประจำที่มั่นสกัดกั้นข้าศึก เพื่อผลักดันข้าศึกด้วยการยิงและการรบประชิด ถ้าข้าศึกเจาะพื้นที่ตั้งรับหน้าเข้ามา

2.2.2.3 การขับไล่ข้าศึก (EJECT THE ENEMY) การกระทำโดยการใช้การยิงและการดำเนินกลยุทธ์ และอาจใช้เทคนิคการยิง การเคลื่อนที่และการโจมตีด้วยการยิง การขับไล่ข้าศึกส่วนใหญ่จะกระทำด้วยการปฏิบัติการเชิงรุกโดยใช้กองหนุนส่วนตั้งรับหน้า การปฏิบัติการเชิงรุกที่จะทำให้ภารกิจสำเร็จได้ คือ การเข้าตีโต้ตอบ

2.3 กองหนุน (RESERVE ECHELON OR RESERVE FORCES) การปฏิบัติการตั้งรับส่วนตั้งรับหน้า (ตั้งแต่ระดับกองพันขึ้นไป) สำเร็จภารกิจในการหยุดผลักดัน และขับไล่ได้โดยการใช้กำลังทั้งส่วนตั้งรับและกองหนุนจะไม่ใช้เพียงส่วนหนึ่ง ส่วนใดเพียงอย่างเดียว หน้าที่กองหนุนในพื้นที่ตั้งรับ คือ

2.3.1 สกัดกั้นการเจาะของข้าศึก (BLOCKING ENEMY PENETRATIONS) อาจใช้กองหนุนหยุดการเข้าตีของข้าศึก ซึ่งเจาะพื้นที่ส่วนตั้งรับหน้าเข้ามา

2.3.2 การเข้าตีโต้ตอบ (COUNTER ATTACK) ใช้กองหนุนเพื่อขับไล่การเจาะของข้าศึก และสถาปนาพื้นที่การรบ

2.3.3 ปฏิบัติการเข้าตีเพื่อทำลายการเข้าตี (EXECUTING A SPOILING ATTACK) เมื่อกองหนุนมีขีดความสามารถเหนือข้าศึกหรือเมื่อข้าศึกเผยจุดอ่อนในการเข้าตี

2.3.4 การป้องกัน (PROTECTION) ใช้กองหนุนให้ทำหน้าที่ทางปีกโดยการเข้ายึดรักษาที่มั่นสกัดกันให้ทำหน้าที่เป็นฉากกำบังหรือป้องกันกระหนาบของส่วนระวังป้องกัน

2.3.5 คุ่มครองช่องว่าง (COVERING GAPS) ช่องว่างของหน่วยอาจคุ้มครองด้วยการตรวจการณ์และการยิงหรือการเข้ายึดรักษาโดยการใช้ออกกองหนุนให้ปฏิบัติหน้าที่นี้

2.3.6. การลาดตระเวน (PATROLLING) กองหนุนอาจได้รับมอบให้ทำการลาดตระเวนภายในพื้นที่ส่วนหลังและ/หรือข้างหน้าขอบหน้าพื้นที่การรบ

2.3.7. ปฏิบัติภารกิจป้องกันพื้นที่ข้างหลัง (PROTECTION REAR AREA SECURITY-MISSION) กองหนุนอาจได้รับมอบให้จัดการระวังป้องกันพื้นที่ส่วนหลังตามคำสั่งของหน่วยเหนือ

2.3.8 เพิ่มเติมกำลังยิง (REINFORCING THE FIRES) กองหนุนอาจเพิ่มเติมกำลังยิงให้กับส่วนตั้งรับหน้าตามขีดความสามารถ

2.3.9 ผลัดเปลี่ยนหน่วยในแนวหน้า (REPLACING FORWARD UNITS) กองหนุนอาจถูกใช้ทำการผลัดเปลี่ยนการปฏิบัติกับส่วนตั้งรับหน้า

3. การตั้งรับเคลื่อนที่ (MOBILE DEFENSE) ในการตั้งรับเคลื่อนที่จะสามารถปฏิบัติการในการตั้งรับได้สำเร็จ ด้วยการเข้าสู้รบกับข้าศึกภายในพื้นที่การรบ โดยกำลังกองหนุนโดยฝ่ายตั้งรับเป็นผู้กำหนดเวลา และสถานที่ที่จะทำลายข้าศึกเมื่อข้าศึกเข้ามายึดพื้นที่การรบ ในการตั้งรับเคลื่อนที่ต้องจัดเตรียมรถถังไว้ให้มาก เพื่อให้สำเร็จภารกิจ

3.1 ส่วนระวังป้องกัน

3.1.1 หน้าที่ของส่วนระวังป้องกันของส่วนตั้งรับหน้า เช่นเดียวกับการตั้งรับยึดพื้นที่

3.1.2 ส่วนระวังป้องกัน ในการตั้งรับเคลื่อนที่อาจจัดเช่นเดียวกับ ส่วนระวังป้องกันเฉพาะบริเวณในการตั้งรับยึดพื้นที่

3.1.2.1 กองรักษาด่านรบ ในการตั้งรับเคลื่อนที่อาจไม่จัดตั้งกองรักษาด่านรบ

3.1.2.2 กองรักษาด่านทั่วไป ภารกิจหลักของกองรักษาด่านทั่วไป ได้แก่ การรั้งแนวข้าศึกข้างหน้าขอบหน้าพื้นที่การรบ (หรือกองรักษาด่านรบ) ภารกิจรอง คือ การลวงข้าศึกเกี่ยวกับที่ตั้งของขอบหน้าพื้นที่การรบและทำลายข้าศึกหรือชักจูงข้าศึกให้เข้ามาในพื้นที่ที่ต้องการตามขีดความสามารถที่จะกระทำได้

3.1.2.3 ส่วนกำบัง ภารกิจหลัก คือการรบกวนเวลาข้างหน้ากองรักษาด่านทั่วไป

3.2 ส่วนที่รับหน้าหรือส่วนด้านทาน (FORWARD DEFENDS FORCES OR FLYING - FORCES) หน้าที่ของส่วนด้านทานหรือส่วนที่รับหน้าที่จะกล่าวต่อไปนี้ ไม่ต้องการความสำเร็จเสมอไป จะแตกต่างกันแต่ละส่วนของหน่วยรอง และขึ้นอยู่กับแผนการดำเนินกลยุทธ์ในการดำเนินการการตั้งรับ เคลื่อนที่หน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่.-

3.2.1 แจ้งเตือนการเข้าตีที่ใกล้จะเกิดขึ้น

3.2.2 ทำลายรูปการจัดกำลัง ควบคุม หนองเหนียวการใช้กำลังของข้าศึก

3.2.3 ป้องกันพื้นที่การรบที่ขอบหน้าพื้นที่การรบ โดยให้ข้าศึกรวมกำลังและหยุดผลักดัน หรือขับไล่ข้าศึก

3.2.4 ปล່อยให้ข้าศึกเคลื่อนที่ผ่านและแยกออกจากกันเพื่อรักษาภูมิประเทศเฉพาะแห่งไว้

3.2.5 รั้งหนองข้าศึกให้เคลื่อนที่ช้าลง ทำลายกำลังข้าศึกและให้ข้าศึกเข้าไปสู่พื้นที่ซึ่งได้เตรียมแผนการตีโต้ตอบไว้แล้ว

3.2.6 วางแผนในการดำเนินกลยุทธ์ เพื่อล่อให้ข้าศึกเข้าไปในพื้นที่สังหารแล้วเข้าตีโต้ตอบ ตามแผนการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

3.2.7 จำกัดข้าศึกและตรึงให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมจะตีโต้ตอบสกัดกั้นการรุกคืบหน้าและ ขัดขวางการใช้กำลังของข้าศึก

3.2.8 ช่วยเหลือในการตีโต้ตอบ

3.3 กองหนุน (RESERVE ECHELON) กองหนุนในการตั้งรับเคลื่อนที่คงมีหน้าที่เช่นเดียวกับ กองหนุนในการตั้งรับยึดพื้นที่ หน้าที่หลักคือการเข้าตีโต้ตอบเพื่อทำลายข้าศึกการเข้าตีโต้ตอบ และการ เข้าตีเพื่อทำลายการเข้าตีของข้าศึก เกี่ยวกับการวางแผนและการปฏิบัติคงทำเช่นเดียวกับการตั้งรับยึดพื้นที่ อย่างไรก็ตามในบทบาท การเคลื่อนที่ที่จะต้องวางแผน ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างแท้จริงและต้องกระทำ อย่างประณีตทั้งส่วนตั้งรับ หน้าที่จะปล່อยให้ข้าศึกเจาะเข้ามาเพื่อจะได้ใช้กองหนุนตีโต้ตอบในพื้นที่ฝ่ายเรา เป็นผู้เลือก